ANUL XXV Nr. 174 — 4 pagini 70 Lei — Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P. T. T. No. 54.146/943 — Sâmbătă 11 August 1945

GAZETA SPORTURILOR

BIROURILE: Str. Ing. A. Saligny, 2 BUCUREȘTI

TELEFOANE: Direcția 6.13.65; Secretariat 5.91.86; Administrația 5.91.86; Tipografia 3.26.60

Apare sub conducerea unui comitet de direcție

ABONAMENTE	3 Luni	6 Luni
Particulari	4.000	8 000
Autorități, Instituții		
Cluburi	8.000	16.000

PROPRIETAR S. A. „GAZETA SPORTURILOR" Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282||938 Administrator Delegat, Al. Iliescu

Un deziderat etern:

Școala de antrenori

In agitația în care pare să fie actualmente sechestrat footballul românesc, au răsărit totuși câteva puncte luminoase. O serie întreagă de reforme sunt pe punctul de a fi aplicate care, credem, vor da un aspect mai salubru sportului cu mingea rotundă.

Am dori însă ca — în aceiași măsură — conducătorii noștri să se aplece cu o egală bunăvoință și cu nedesmințitul lor entuziasm asupra unei alte probleme: criza technică pe care o traversăm. Pentrucă este un fapt incontestabil că soccerul nostru suferă de anemie. Ultimele matchuri au arătat o clasă scăzută, o factură mediocră, un joc lipsit complectamente de strălucire, în care lipsa de concepție a jucătorilor și absența oricărui sistem sau metodă, a lăsat de fiecare dată să planeze un imens și deprimant semn de întrebare.

Și totuși, opintirile sunt crâncene. Dorința de mai bine și de mai mult, mai vie ca oricând. Goana după jucători, mai furibundă ca întotdeauna. Concurența, a ajuns la paroxism. Se asvârle milioane, se învârtesc capitaluri impresionante, se comit ici și colo diferite răpituri, se eludează chiar regulamente, — și totuși scopul acela mare, superior, pe care-l urmărim cu toți, nu este atins. Dacă din punct de vedere moral suntem pe calea cea bună, dacă crearea unei zone noui și sănătoase e pe punctul de a fi un fapt împlinit, dacă un spirit curat și democratic e pe punctul de a se ancora tot mai adânc, — în schimb în sectorul technic lucrurile merg mai puțin bine.

Dintre toți oamenii ăștia care muncesc și transpiră pentru football, niciunul — cel puțin care să-l cunoască și să-l audă toată lumea — nu s'a gândit să rezolve odată pentru totdeauna o problemă menționată deja în repetate rânduri: problema antrenorilor. In această privință, a curs multă cerneală în coloanele presei de specialitate. Ea a sfârșit prin a îneca toate controver-

L'orin Firu

(Continuare în pagina 3-a)

Juventus promite amănunte surprinzătoare și chiar suspendări în cazurile Naciu și Negrescu

Atitudinea roș-albaștrilor față de cele două demisii în strânsă legătura cu noua redactare a regulamentului de legitimări și transferări

Fără îndoială că cele mai interesante cazuri de demisii s'au înregistrat la Juventus. Doi jucători de bază, Negrescu și Naciu, sunt hotărâți să plece din gruparea roș-albaștrilor, unul din ei semnând chiar pentru Ciocanul (Negrescu).

Conflictul dintre ei și club este cunoscut. Nu-l reamintim. Până astăzi jucătorii s'au arătat intrasigenți, menținându-se pe poziție.

Ceeace-i mai interesant însă, este faptul că Negrescu pleacă astăzi dela Juventus pentru acelaș motiv în virtutea căruia s'a transferat sau, mai bine zis, a fost transferat dela Venus la Juventus: asigurarea existenței, cu singura deosebire că atunci, la plecarea dela Venus, Negrescu își asigura existența printr'un serviciu la soc. Distribuția, iar astăzi caută un serviciu prin gruparea Ciocanul. Plus răceala care s'a produs între el și conducere, conflictul părând de neaplanat.

Așadar, Juventus îl pierde — dacă până la urmă se va produce transferarea — din aceleași considerente în baza cărora l-a câștigat pe vremuri...

Juventus promite

Dar, care este atitudinea Juven-

NEGRESCU

tusului față de aceste două demisii?

Cum înțelege să acționeze în favoarea intereselor sale?

Răspunsurile ni le-a dat d. Emil Steger, unul din conducătorii roș-albaștri:

— „Deocamdată ne mulțumim să asistăm — impresionați firește — la cele ce se întâmplă la cele ce-i posibil să se întâmple în cazul celor doi jucători. Nu aș fi crezut niciodată că în sport se pot petrece asemenea lucruri.

„Atitudinea noastră? Ne-o vom fixa în momentul în care regulamentul de legitimări și transferări va căpăta formă definitvă și va intra în vigoare.

„In orice caz, te asigur că VOM RASPUNDE CU ARGUMENTE ȘI DOVEZI LA TOT CE SE VA INVOCA IN SPRIJINUL TRANSFERARII. Mai mult chiar. VOM VENI CU O SERIE DE AMANUNTE CARE SOCOTESC CA NU PREA SUNT CUNOSCUTE ȘI CARE VOR SURPRINDE.

„Iar după ce ni se va face dreptate vom lua măsuri exemplare pentrucă socotim că a venit momentul să punem capăt unor stări de lucruri dăunătoare cluburilor și jucătorilor, footbalului însuși. VOM MERGE CHIAR PANA LA SUSPENDARI".

Acte de profesionism

O declarație categorică privind două cazuri a căror judecare va pasiona.

In treacăt subliniem remarca aceluiaș conducător juventist că fiecare jucător a obținut serviciu la «Distribuția» și că FOARTE — FOARTE PUȚINI N'AU ACCEPTAT, PRINTRE EI FIIND ȘI UNUL DIN CEI DEMISIONAȚI, RECTE NACIU.

Deasemenea amintim promisiunea făcută de roș-albaștrii de a desvălui CATEVA INTERESANTE ACTE DE PROFESIONISM.

Dar, să așteptăm evoluția evenimentelor. Promite a fi foarte interesantă.

După o lungă absență

C. F. R. reapare în cadrul ceferiadei

Duminică feroviarii întâlnesc în Giulești pe C. F. R. din Constanța

Jocurile competiției intitulate CEFERIADA și organizate de Uniunea Sindicatelor CFR care a dotat-o cu «CUPA UNIUNEI CFR», continuă Duminica aceasta și în Capitală.

De data aceasta, în matchul care se dispută pe stadionul din Giulești va reintra puternica formație a CFR-ului, reintrare care se produce după o lungă pauză intervenită după turneul întreprins de bucureșteni în Moldova.

CFR va primi replica formației cu acelaș nume din Constanța, matchul fiind așteptat cu legitimă curiozitate de sportivii feroviari.

Cum se știe, CFR din București

(Continuare în pag. III-a)

La tennis!

Contele Tassillo a provocat pe d-l Virgil Ioan

Doui dintre cei trei frați Ritz joacă hochey la București.- Oleg Danowsky are... „standard" la înălțime.- Timică și Radu Beligan caut „Unul cu bani" la Băneasa-Trap

Despre sportivi sau despre actori? Un reportaj al cărui subiect a fost găsit când cânta... Contesa Marița

Dacă aș povesti cum a luat naștere reportajul acesta ar fi mai mare hazul. Pe căsdura de afară, însă, nu-i de loc recomandabil să... râzi. Incât am să v-o spun în cel mai concentrat rezumat. Stăteam la grădina Colos ș'o ascultam pe Contesa Marița cum cânta. La un moment dat apare contele Tassilo, sau, cum îl cunoașteți d-voastră, Dinu Bădescu. Și atunci mi-am adus aminte că...

D. VIRGIL IOAN A SUSPENDAT UN CONTE!

Mai zilele trecute s'a disputat pe unul din terenurile TCR-ului un match de tennis dintre Contele Tassile — în particular Bădescu — și d. Virgil Ioan, președintele UFSR. Provocarea venise din partea Contelui și d. Ioan a acceptat imediat de altfel — în treacăt fie spus — între cei doui adversari există o tradițională prietenie.

D. VIRGIL IOAN

Ostilitățile au început la orele 17 și au durat mai bine de un

(Continuare în pag. III-a)

PE CANICULA...

Deși n'am făcut niciodată foot-ballului românesc imputa de a-l considera un sport lipsit de vitalitate, ci am fost mereu martori atenți la evoluția sa viguroasă, trebue totuși să recunoaștem că nu l-am bănuit capabil de atâta insuflețire, de atâta energie, risipită cu dărnicie la orice temperatură și în orice împrejurare. Nu facem, evident, referire la sincopa aproape fără explicații de Duminică, deși sumedenie de confrați îi găsesc fel de fel de îndreptățiri. Și nici despre alte isprăvi de aici sau de aiurea, care nu sunt obiectul rândurilor de față. Foot-ballul românesc este azi mai viol mai exuberant, mai plin de viață ca oricând. Evident nu foot-ballul de arenă, moleșit, lichefiat de caniculă, ci footballul fără spectatori, footballul invizibil, cel care-și duce viața în culise, în dosul decorurilor, pe margine de teren, pe culoarele Federației, și ori unde un schimb de șoapte este ferit de indiscreții.

Niciodată vara, când asfaltul fierbe sub picioare, când energia se topește și inițiativa paralizează, nu s'a agitat mai viforos și nu s'a făcut risipă mai mare de elocință ca acum.

Oameni pentru care footballul este pâinea cea de toate zilele, (chiar dacă nu așteaptă de pe urma lui îndestularea proprie), oameni cari nu gândesc nu văd și nu raționează decât prin prizma sportului pe care-l îndrăgesc, oameni pentru care desintegrarea atomului este nimic față de jocul de cap al lui X sau de driblingul fără egal al lui Y, oameni cari se agită, aleargă, discută, propun, interoghează, de dimineața până seara, pe căldură, pe arșiță, pe ploaie, pe vânt, mențin în iureș footballul acesta nevăzut...

I-am urmărit întâmplător la lucru. Sunt cei pe care-i cunoaștem de ani și ani de zile; alături de ei, alții noi, la fel de tenaci, la fel de neînduplecați. Pentru echipa lor, pentru vedeta lor, sunt gata să facă cele mai mari sacrificii, renunță la satisfacții personale, angrenează energii noi de unde nici nu te gândești, și asta în fiecare zi, fără oboseală, fără oprire.

Când alții se răcoresc pe cine știe ce pisc de munte sau se lasă pârjoliți de ultra-violete pe nisipul dela Mamaia, sau chiar dela Ciurel, oamenii noștri asudă prin mahalale, cizelează vedete viitoare, pregătesc terenul pentru campania viitoare.

Iată energii pe care le scoatem în notorietate și pentru cari am fi dispuși să cerem recompensă federală, dacă răuvoitorii, și invidioșii nu i-ar fi botezat așa cu un cuvânt de rușine și dacă nu i-ar arăta cu degetul pe unde-i întâlnesc: sunt...

Sportul Studențesc a devenit oficial echipa resortului universitar București ...și cât de curând va avea o echipă „mare"

Vechiul club bucureștean, până își va complecta formația cu jucători studenți, va putea să utilizeze actualii săi jucători. Elevii îi vor asigura o pepinieră ideală. Silviu Ploeșteanu în noul comitet al Sportului Studențesc

Am promis cetitorilor noștri mai multă precizie și mai mult amănunt într'o chestiune de mare importanță pentru viitorul clubului Sportul Studențesc, chestiune asupra căreia a trebuit să păstrăm discreție până la deslegarea cuvenită.

Astăzi, odată cu comunicatul dat de gruparea universitară, vom satisface curiozitatea sportivilor bucureșteni.

Este vorba de încadrarea Sportului Studențesc în noua orientare a sportului, cum reiese din următorul comunicat:

«Societatea Sportul Studențesc din București, pentru a se încadra în nouile dispoziții ale OSP-ului, de comun acord cu Comitetul Sportiv al Resortului Universitar, a hotărât să devină reprezentanta Resortului Universitar București.

Pentru conducerea Sportului Studențesc s'a ales următorul comitet:

Președinte: cpt. Caracaș Mihail;

Vice președinte: av. Titu Gairițeanu;

Secretar general: Georgescu V. Ioan;

Cassier: Ursache Constantin;

Membrii: av. Buzolanu Ioan, Ploeșteanu Silviu, Socaciu Ștefan și Nedelcu Dumitru.

Comitetul va fi complectat ulterior cu încă un membru în persoana unui student».

PRICOP (Sp Studențesc) unul care „rămâne" fiind student

Comunicatul este cuprinzător și ceea ce avem de adăugat în legătură cu el este amănuntul că discuțiile care au avut loc au decurs într'un spirit de largă înțelegere și că tratativele — dacă se poate spune astfel — au durat foarte puțin. Micile și inerentele dificultăți au fost evitate de dorința „părților" de a ajunge la o astefl de realizare.

Inceputul...

Conducătorii Sportului Studențesc și-au pus de mult problema încadrării în noile norme ale sportului românesc, dar nu au găsit forma în care să se întâmple evenimentul. La început au fost tratative cu Telefon Club pentruca Sportul Studențesc să devină sindical sub numele instituției amintite. Dar nu s'a ajuns la niciun acord.

Și, atunci, tratativele s'au îndreptat spre două noui obiective: sau să devină echipa Soc. Concordia — purtând acest

(Continuare în pag. III-a)

Dacă își clarifică situația

K. M. S. E. va juca din nou la București

In cazul când situația grupării KMSE va fi rezolvată, clujenii vor juca la 18 și 19 August la București fiind invitați de Venus și Carmen.

Niciun titlu vacant în box

Doi dubli campioni naționali și patru simpli deținători de titluri

Inactivitatea lui Axioti și înfrângerea lui Lucian Popescu au simplificat lucrurile

Recapitulând activitatea pugilistică din acest an constatăm că situația generală se prezintă mai bine ca la început și că, de unde la un moment dat, patru boxeuri amenințau să acapareze cele opt titluri naționale, astăzi — de bine de rău — ne mândrim cu șase campioni, dintre cari numai doi par a fi vulnerabili.

Starea de lucruri merită un scurt popas, astăzi când canicula a determinat o binevenită vacanță și când boxeurii cu veleități își fac planuri de viitor și își propun să se impună prin noui performanțe de valoare.

O trecere în revistă a situației nu este lipsită de interes în coloanele ziarului nostru.

UN DUBLU CAMPION IMBATABIL

Cu justificate pretențiuni de a disputa un titlu continental — a fost de altfel challenger oficial — Ion Chiriac este astăzi dublu campion național și domină cu autoritate în categoriile muscă și cocoș emițând chiar veleități pentru suprematia în categoria pană.

Performanțele realizate de acest excepțional exponent al intereselor boxului românesc îl arată drept imbatabil în categoriile ale căror titluri le stăpânește și reactualizează chestiunea angajării într'un match pentru un trofeu continental. Chiriac nu mai are adversari în țară și dacă evenimentele vor permite deplasări peste granițe sau import de boxeuri străini, el este cel mai indicat să profite pe urma acestui fapt.

UN FOST „DUBLU" VULNERABIL?

La categoria pană continuă să

PETRE BRATESCU

predomine Lucian Popescu, fost în trei rânduri campion al Europei, despre care mulți cred că se află la apusul carierii.

In privința acestui produs de elită al ringului românesc, noi ne-am expus părerea astfel că nu insistăm. Vom repeta totuși că noi credem că Lucian Popescu mai poate da lecții multor oameni ai categoriei respective și că de o „debarcare" a lui prin luptă nu poate fi încă vorba.

O NOUA STEA PE FIRMAMENT

Recent, Petre Brătescu a reușit isprava unei victorii înainte de limită asupra lui Lucian Popescu și a devenit astfel, campion al României la categoria ușoară, în ale cărei limite învinsul a răzbit cu clasa, nu cu greutatea.

Noul campion nu ne-a impresionat niciodată prin technica boxului prac-

JENNY DUMITRESCU

(Continuare în pag. III-a)

Unirea Tricolor-Sportul Studențesc

O întâlnire atrăgătoare, Duminică dimineața pe terenul din Obor

După ce tratativele pentru organizarea unui program cuplat Duminică pe terenul Venus au eșuat și pentru a nu pierde o Duminică fără joc, conducătorii cluburilor Unirea Tricolor și Sportul Studențesc au căzut de acord să dispute poimâine dimineata un match amical. Intâlnirea va avea loc pe terenul din fața Gării de Est și va începe la ora 10.30 precis.

Partida aceasta, deși amicală, suscită un viu interes în massa sportivilor oboreni, care știu să sprijine echipa lor oridecâteori este angajată într'o întrecere cu adversar de talie divizionară.

Prin faptul că echipele vor alinia cele mai bune formații ale lor, matchul promite a fi foarte atrăgător mai ales că acești adversari au oferit — de câte ori s'au întâlnit — spectacole de bună calitate.

Un reportaj printre fiare sălbatice

GHEORGHE POPESCU SE DESTAINUIEȘTE ...LA UMBRA MUNTELUI CARAIMAN

— Un „ghid" simpatic» și un turs melancolic, Situația lui Lucian Popescu la categoria pană. Luptă mare pentru titlul categoriei ușoară. Cine va fi campion? Gheorghe Popescu e calm și face... alpinism. A sunat o sirenă!..

In minuscula grădină zoologică din Bușteni, câțiva vizitatori trec dela cușcă la cușcă, pentru a admira «fiare sălbatece», cari — între noi fie vorba — au ajuns la o vârstă destul de matusalemică pentru a mai putea fi numite «fiare».

Printre vizitatorii «de sezon» boxeurul ploeștean Gheorghe Popescu și semnatarul acestor rânduri, au un simpatic și improvizat «ghid» în «Mihăiță», desghețatul băețaș al unui localnic. Mihăiță ne explică:

— 'Asta e «uls» și-l cheamă Niculae...

Cum tocmai am constatat că Mihăiță ignorează complet litera «r», înțelegem imediat că «Nicolae» e «urs». Dar «Nicolae» ne tratează cu indiferență, privind melancolic spre pădurile de brazi ale Caraimanului. In cușca din fața sa, doi lupi — «năpârliți din cauza căldurii», după cum am aflat din explicațiile paznicului — își reamintesc de sardanapalicele ospățuri de altădată, rozând niște ciolane de cal. Lângă un vas cu apă, un «râs» a rămas în meditație, privind la vizitatorii care-l sfredelesc cu sulițele curiozității, în timp ce Mihăiță — sabotând în continuare existența «r»-ului, din alfabet — ne face o confidență:

— Lâsul nu-mi place. Epulașii sunt mai flumoși...

Un boxeur, pasionat al alpinismului...

Mă așez cu Gheorghe Popescu pe

GHEORGHE POPESCU

o bancă din fundul grădinei, în timp, ce Mihăiță împarte generos iarbă verde, epurașilor albi din cușcă. Privind imensitatea muntelui Caraiman, Gheorghe Popescu

Pykomar

(Continuare în pag. III-a)